

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

12
1915

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Υ.Δ. Μ.Σ. Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΔΕΣΙΟΥ ΚΟΥΥΒΑ¹

29.

Χαρτ. 0,214 × 0,148. Αιώνας XVII (φ. 184).

«Ματθαίου τοῦ νομοθέτου ὡς ἦν ἀρχιερεὺς καὶ πάνυ σοφώτατος τοῦ πύκτου βλάσταρης. Συναγωγή κανόνων».

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 17^α. Προηγείται Προσίμιον Μανουὴλ Μαλαξοῦ φέρον τὴν ἐπιγραφήν «Βιβλίον νόμιμον σὺν θεῷ ἁγίῳ». Ἐπεττι δ' ἐν φ. 8β-18β Πιναξὶ περιέχων τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων, σ' ἢ τὸν ἀριθμὸν, μὴ ἀνταποκρινομένης πάσης αὐτολεξεί πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ τῷ κώδικι.

Ἐν τέλει (φ. 182β) Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1η ἡμέρῃ Παρασκευῇ ἐπὶ ἔτους Ἱσχυ'. Ἰνδικτιῶνος ιβ':—Ἡ βίβλος αὕτη κτῆμα καὶ πόνος Ματθαίου οἰκτροῦ πέλει.

Ἐπὶ τοῦ προσθίου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τῆς σταχώσεως μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου βιβλίων τοῦ καλουγέρου. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθίου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τῆς σταχώσεως διὰ γραφῆς μεταγενεστέρως λίαν δυσαναγνώστου οἱ ἐξῆς στίχοι καταλογάδην γεγραμμένοι· αὐθέντα ὑψηλότατε καὶ πολυχρονεμένε | πράγμα ποδὲν ἐστάθηκε καλὸν . . . πρώτα | εἰ δέ(;)τω υστερολαβε (;) νά τοὺς . . . τοσῶς χρόνως | αὐθήμερὸ ἀλλάξαντας (;) σὰς βρῆσσο· νασιωμένος (;) | στὰς γνῶσις καὶ στὰς πράξης. ἀβγερινὸς καὶ πούλια | ἄλ . . . δὲν σας ζῆραδόνει (;).

Τὰ φ. 1 καὶ 183 ἄγραφα.

Ἐν φ. 2^α καὶ 17^α ἐπίτιτλα κομφά διὰ μέλανος καὶ ἐρυθροῦ χρώματός.

Σταχώσις διὰ φυλίων πινακίδων, περιβαδλημένων διὰ βύρσης φερούσης ἀμυλῆ χρυσῆ ἐπιτυπώματα.

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. ΙΒ' σ. 112.

30.

Χαρτ. 0,25 X 0,18. Αἰῶνος XVIII (φ. 181).

Θεοδώρου Προδρόμου Ἐξηγήσεις κανόνων.

Ἐν φ. 178^β. Τέλος τῶν σχολίων τῶν ἐν ταῖς ἀγίαις δεσποτικαῖς ἐορταῖς συντεθέντων κατὰ τῶν ἀγίων μελωδῶν.

Τῶν ἀνά χειρας λυβόντων τήνδε βιβλον
δέομαι θερμῶς τοῦ δοῦναί μοι συγγνώμην
περὶ τῶν κειμένων ἐν ταύτῃ σφαλμάτων
ἅπανα πεφεύγουσι τὸν ὀφθαλμὸν μου.

αψ'α: Φεβρουαρίου α. ἐν Δημητριάδῃ.

Ἐν φ. 2^β. Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀλίγοις προσετέθη μοι Ἰωάννη ἀναγνώστῃ Δημητριάδῃ ὅπως γέγραπται ἐν τῇ κατὰ Δημητρίαναν σχολῇ ἐν τῇ
αψ'α^φ ὅστις ὕστερον διὰ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ὠνομάσθη Ἰεροθέος.

Ἐν φ. 179^α. Καὶ τόδε Ἰεροθέου μοναχοῦ Δημητριάδαίου.

Τὰ φ. 1-8 καὶ 179-181 ἀγραφα.

Ἡ στήλῃσις περιβάλλεται ὑπὸ δύο φύλλων περγαμηνῆς τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος, περιεχόντων λόγους ἐκ τοῦ Λαυραϊκοῦ (Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί), κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένων.

31.

Χαρτ. 0,227 X 0,150. Αἰῶνος XV (φ. 186).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

1 (φ. 2^α). Τὰ κατὰ Ἰωάννην.—2 (φ. 40^β). Τὰ κατὰ Ματθαῖον.—3 (φ. 58^α). Τὰ κατὰ Λουκᾶν.—4 (φ. 80^α). Τὰ κατὰ Μάρκον.—5 (φ. 88^β). Εὐαγγέλια τῆς Μεγάλῃς ἐβδομάδος.—6 (φ. 140^β). Εὐαγγέλια τῶν ἐπισημοτέρων ἀκινήτων ἐορτῶν κατὰ μῆνας (φ. 140^β τοῦ Σεπτεμβρίου, φ. 148^α τοῦ Ὀκτωβρίου, φ. 150^α τοῦ Νοεμβρίου, φ. 152^α τοῦ Δεκεμβρίου, φ. 157^β τοῦ Ἰανουαρίου, φ. 162^α τοῦ Φεβρουαρίου, φ. 163^β τοῦ Μαρτίου, φ. 165^β τοῦ Ἀπριλίου, φ. 166^β τοῦ Μαΐου, φ. 167^α τοῦ Ἰουνίου, φ. 171^β τοῦ Ἰουλίου, φ. 172^β τοῦ Αὐγούστου).—7 (φ. 175^α). Εὐαγγέλια ἀναγιγνωσκόμενα εἰς διαφόρους περιστάσεις.—8 (φ. 179^α). Τὰ ἐνδεκα ἐκθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου: Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἄμην. Σωθῆ ὁ ἔχων ἐλεσηθῆ ὁ γράψας.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἀνά ἐν παράφυλλον γεγραμμένον διὰ χειρὸς νεωτέρας. Ἐν τῇ τῆς ἀρχῆς: Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Λαμπρὰν καὶ ἁγίαν Κυριακὴν». Ἄρχ. Εἰ τῆς εὐσεβείας καὶ φιλόθεος ἀπολαβέτω ταύτις τίς καλῆς πανηγύρεως. Ἐν τῷ τοῦ τέλους Τροπάρια εἰς διακρότους ἁγίους.

Ἐν τῇ ἄνω ᾠῃ τοῦ ς. 1^α σημεῖωμα τουρκιστὶ γεγραμμένον. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ ἐπίτιτλον καλλιτεχνικὸν τρίχρωμον.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων ἐπανδαυμένων διὰ βύρσης τιφασφράτου.

32.

Περγ. 0,168 × 0,11. Αἰῶνος XI (φ. 320).

Τετραευάγγελον.

α' (φ. 9^α). «Τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον». Προτάσσεται (φ. 10^α) «Συναξάριον σὺν θεῷ τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ». — β' (φ. 98^β). «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον». Τὸ τέλος ἐν φ. 152^α ἐπὶ λεπτοτέρας περγαμηνῆς συμπληρωμένον ἀντὶ φύλλου ἐκπεσόντος. — γ' (φ. 163^β). «Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον». — δ' (φ. 241^β). «Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον». — ε' (φ. 311^α). «Συναξάριον περιέχον τοῦ μηνολογίου ἐκλογὴν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου». — ς' (φ. 318^β). «Τῶν ἐν τοῖς Σάββαις καὶ ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἁγίων νηστειῶν εὐαγγέλια: ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομαδί». — ζ' (φ. 319^β). «Εὐαγγέλια τῶν σωτηρίων πθῶν». — η' (φ. 320^α). «Εὐαγγέλια εἰσθινὰ τὰ ἐνδεκα». — θ' (φ. 320^α). «Εὐαγγέλια διάφορα εἰς μνήμας ἁγίων».

Ἐν φ. 1^α σκυρὸς ἐγχρωμος χειρὶ νεωτέρῃ ματὰ τῶν γραμμάτων IC [XC] NI - KA καὶ Φ - X Φ - H.

Ἐν φ. 9^α, 98^β, 153^β καὶ 241^β κομφά μονόχρωμα ἐπίτιτλα.

Τὰ φ. 1^β καὶ 152^β ἄγραφα.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περικακαλυμμένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτοπωμάτων, σώζουσα ὅπας χάριν τῶν ἐκλιπόντων θηλυκωτήρων.

33.

Χαρτ. 0,237 × 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 258).

1 (φ. 3^α). Κανόνες.

α' (φ. 8^α). «Ὁ κανὼν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ ποίημα τοῦ κυρίου Κοδμά». — β' (φ. 11^α). «Ὁ κανὼν τῶν Χριστογεννῶν... ποίημα τοῦ κυρίου Κοδμά». Ἐν τῷ μεταξὺ (φ. 12^α) «Ποίημα κυρίου Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ». — γ' (φ. 24^α). «Ὁ κανὼν τῶν Φώτων ποίημα τοῦ κυρίου Κοδμά». — δ' (φ. 36^α). «Ὁ κανὼν τῆς Ὑπεκπνετῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα τοῦ κυρίου Κοδμά». — ε' (φ. 40^α). «Ὁ κανὼν τῶν Βαθῶν ποίημα τοῦ κυρίου Κο-

ὁμῶς. — ς' (φ. 44α). «Ὁ κανὼν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης βίβλου, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμῶ». — ζ' (φ. 45β). «Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τριτῆς, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμῶ». — η' (φ. 46β). «Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τετραδῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς Τετραδὴ ψαλῶ». — θ' (φ. 48α). «Ὁ κανὼν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης βίβλου, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμῶ». — ι' (φ. 52α). «Ὁ κανὼν τῆς μεγάλης Πικρασκευῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς πρό Σάββατόν τε». — ια' (φ. 53β). «Ὁ κανὼν τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Σάββατου ἀπὸ αἰῶν ἡδῆς ἕως ς^{ης} ποίημα Μάρκου μοναχοῦ, ἐπισκόπου Ἰεροσολύμων, οἱ δὲ εἰρησὶ γυναικῶς τίνος Κασσίας ὀνομαζομένης, ἀπὸ δὲ 5^{ης} ἡδῆς καὶ ἑφεξῆς ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμῶ». — ιβ' (φ. 59α). «Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». — ιγ' (φ. 63α). «Ὁ κανὼν τοῦ θωμῶ, ποίημα Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ». — ιδ' (φ. 67β). «Ὁ κανὼν τῆς Ἀναλήψεως, ποίημα Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ». — ιε' (φ. 68α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ κυρίου Ἰωσήφ». — ις' (φ. 68α). «Ὁ κανὼν τῆς Πεντηκοστῆς, ποίημα Κοσμῶ μοναχοῦ». — ιζ' (φ. 87α). «Ὁ κανὼν τῆς ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμῶ». — ιη' (φ. 92α). «Ὁ κανὼν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ποίημα κυρίου Κοσμῶ».

Ἄπαντες οἱ κανόνες οὗτοι μετὰ διαστίχου, ἀνιχθοῦ δὲ καὶ παρασελιδίου, ἐρμηνείας.

2 (φ. 97^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α' (φ. 97^α). «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς». — β' (φ. 164^β). «Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς». — γ' (φ. 168^α). «Εἰς Καισαρείαν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάριος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων». — δ' (φ. 194^α). «Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ Πάσχα». — ε' (φ. 199^α). «Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιστάνα μετὰ τὴν χειροτονίαν». — ς' (φ. 207^α). «Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον, συμπρόντος αὐτῷ Βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασιμων». — ζ' (φ. 209^α). «Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἡνίκ' ἐπέστρεψεν αὐτὸν φροντίζων τῆς Ναζιανζοῦ ἐκκλησίας». — η' (φ. 211^α). «Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου, εἰς ἑκοτὸν, εἰς ἀγροῦ ἐπηνήκοντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον». — θ' (φ. 218^α). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου στήσομαι. Ἄτιλές ἐν ταῖς λήξεσιν ὅτι μηδὲ ὁ νόμος ἄχρι καὶ τούτου τὴν θεωρίαν φιλοπονῶν ἐν τῷ γράμ. . . .

Τὰ ὑπ' ἀρ. α' - ε' μετὰ διαστίχου, ἀνιχθοῦ δὲ καὶ παρασελιδίου, ἐρμηνείας.

3 (φ. 227^α). «Βασίλειου τοῦ μεγάλου Ὀμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός».

4 (φ. 234^α). «Θεματογραφία, ἧς βλῆ μὲν καὶ ὑπόθεσις τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως· εἶδος δὲ, καὶ πᾶσα ἡ περὶ αὐτὰ γυμνασία ἢ περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ῥημάτων τῆς γραμματικῆς τοῦ σοφωτάτου Κωνσταντίνου Ἀασκάρεως θεωρία καὶ διαπύνησις».

Τὰ θέματα διαιροῦνται εἰς Κοινὸν καὶ Ἑλληνικόν.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ φ. 1^α δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 1β «Περὶ τῶν Κωντανίων». Ἐν φ. 2^α «Εἶδη τῆς προσευχῆς τρία». Ἐν φ. 2β σημεῖωμα περὶ κλίσεως τοῦ ῥή-

ματος αὐθι. Ἐν τῷ παραφύλλῳ φ. 257β «Ὁρισμός. Ἐγνωσίς ἐστι διωσιῶτων πραγμάτων κοινωνική σκιοδρομή» εἰς ix ἀρθρα. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ φ. 258^α τῷ ἐπικεκολλημένῳ ἐπὶ τῆς ἀπισθίας πινακίδος τῆς σταχώσεως «Οἱ ιε': μῆρες ὀνομάζονται οὕτως». Εἰς τέσσαρας στήλας «ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων» ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, «ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων», «ὑπὸ τῶν Μακεδόνων», «ὑπὸ τῶν Ἑβραίων».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ ἐπικεκολλημένῳ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας πινακίδος τῆς σταχώσεως Ἐκ τῶν τοῦ Ἀναγλήλου, ἐν δὲ τῇ κάτω φ. τοῦ φ. 3^α Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωσήφ.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομφοτάτων ἐπιτίτλων μελανῶν ἢ ἐρυθρῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν χρωμάτων (ἐν φ. 168^α ἐπίτιτλος ζωγραφία διὰ μέλανος) καὶ ὑπὸ μεγάλων κομφῶν καὶ ἰσορροθῶν ἀρχικῶν γραμμῶν. Ἐν φ. 97^α καλὴ ἐγχρωμος εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Τὰ φ. 9θ, 10β, 58β, 96β, 154β, 193, 206β, 224 καὶ 225 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

34.

Χαρτ. 0,148 X 0,20. Αἰῶνος XVII (φ. 288).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλίαι.

α' (φ. 2^α). Ὁμιλία ἀνεφάλου τέλος. Τίλ. τὰς μελλούσας ἐκείνας καὶ ἀκηράτους μονὰς καὶ τὴν ἀθάνατον τρυφήν καὶ ἀπόλαυσιν ὧν καὶ εὐχοίμεν πάντες .. ἐν .. Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ... καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.—β' (φ. 2β). «Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου». Ἄρχ. Ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας ἐστὶ καὶ φιλόανθρωπος καὶ μικροθύμος.—γ' (φ. 9^α). «Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκριου, περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάτου τοῦ Χριστοῦ παρουσίας». Ἄρχ. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.—δ' (φ. 19β). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου».—ε' (φ. 30β). «Τῇ β' τῆς πρώτης εὐδομάδος τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς». —ζ' (φ. 34β). «Τῇ δευτῇ τῆς πρώτης εὐδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν συγγρμμῶν καὶ εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ χρόνου». —ζ' (φ. 40β). «Σάββατον πρώτη τῶν νηστειῶν» εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου περὶ τῶν κολύβων.—η' (φ. 47β). «Ἐτερον θαῦμα τὸ λέγων ἐν τῷ τροπαρίῳ τοῦ ἀγίου τοὺς στρατιώτας παιδεύει τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι». —θ' (φ. 48β). «Ἐτερον θαῦμα λέγων ἐν τῷ τροπαρίῳ τοῦ ἀγίου: μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκιστῶν». —ι' (φ. 51^α). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τῇ αῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν». —ια' (φ. 67β). «Τῇ β' τῆς δευτέρας εὐδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν βιβλίων». —ιβ' (φ. 76^α). «Τῇ δευτῇ τῆς β' εὐδομάδος λόγος συλλεγόμενος ἐκ πολλῶν». —ιγ' (φ. 85β). «Τῇ παρασκευῇ τῆς β^ας εὐδομάδος λόγος ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου». —ιδ' (φ. 95). «Κυριακῇ β^α τῶν νηστειῶν». —ια' (φ. 105^α). «Τῇ β^α τῆς γ^ας εὐδομάδος». —ις' (φ. 122^α). «Τῇ 5^η τῆς γ' εὐδομάδος' λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου». —ιζ' (φ. 128^α). «Κυριακῇ γ^η τῶν ἀγίων νηστειῶν: λόγος εἰς τὸν Σταυρόν».

—ιγ' (φ. 141^α). Τῆ β^α τῆς δ' εὐδομάδος λόγος εἰς τὸ ἐκ τοῦ Ἡσαίου τοῦ προφήτου περὶ τοῦ ἀμπελάνος ὄν ἐφύτατον ἐν Σαρρήχ'. — ιδ' (φ. 147^α). «Τῆ δ^η τῆς δ' εὐδομάδος λόγος συναθροισθεῖς ἐκ πολλῶν βιβλίων περὶ μετανοίας καὶ περὶ κατανύξεως». — κ' (φ. 152^β). «Τῆ Παρασκευῆ τῆς δ^ης εὐδομάδος ἀπὸ τοῦ λόγου Ἁναστασίου ἡγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρους ἐρμηνεῖα εἰς τὸν ζ' ψαλμόν καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. Προέπουσα ἡ ἀρχὴ εἰλικρινοῦς μετανοίας. — κα' (φ. 158^α). «Κυριακῆ δ^η τῶν νηστειῶν». — κβ' (φ. 165^α). «Τῆ β' τῆς ε^ης εὐδομάδος λόγος εἰς τοὺς Νινευίτας». — κγ' (φ. 175^α). «Τῆ ε^η τῆς ζ^ης εὐδομάδος. λόγος εἰς τὸν μέγαν κνόν^α καὶ εἰς τὰ Σδομα καὶ Γόμορα». — κδ' (φ. 184^β). «Σαββάτω ε' λόγος εἰς τὸν ἅγιον Εὐαγγελιστὴν, περὶ τοῦ νομικοῦ, καὶ τοῦ ἀμπροσόντος εἰς τοὺς λησταίς». — κε' (φ. 192^β) «Κυριακῆ ε^η τῶν ἁγίων νηστειῶν». — κς' (199^α). «Τῆ β' τῆς ε' εὐδομάδος λόγος περὶ μετανοίας». — κς' (φ. 208^β). Τῆ δ^η τῆς ε' εὐδομάδος: λόγος περὶ μετανοίας. — κη' (φ. 214^β). «Σάββατον ζ', τῆς ε' εὐδομάδος λόγος, εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου». — κθ' (φ. 223^β). «Κυριακῆ ζ^η τῶν Βασιων». — λ' (φ. 231^α). «Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη δευτέρ^α λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκὴν καὶ περὶ ἀξαγορεύσεως». — λα' (φ. 243^β). Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη γ', λόγος περὶ ἵπομομνη^ς καὶ περὶ τοῦ Ἰωὸ πῶς ἀπειράσθη. — λβ' (φ. 252^α). «Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη δ' λόγος εἰς τὸ ῥητόν τοῦ Εὐαγγελίου περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρ^ω καὶ περὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλειψάσης μύρ^ω τὸν ἀσθενῆ καὶ εἰς τὸν Ἰούδα^ν». — λγ' (φ. 259^α). «Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη ε^η λόγος περὶ τῆς θείας κοινωνίας, καὶ πῶς χρὴ κοινωνεῖν ἡμᾶς». — λδ' (φ. 262^α). «Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ λόγος εἰς τὰ ἅγια πᾶθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Στάχως βυρσίγη μετὰ χρυσοῦν ἐπιτοπωμάτων.

35.

Χαρτ. 0,222 X 0,154. Αἰῶνος XIX (φ. 102).

1 (φ. 2^α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

2 (φ. 10^β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ».

3 (φ. 20^α). «**Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης** Περὶ μετανοίας».

4 (φ. 29^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγος εἰς τοὺς Μακκαβαίους».

5 (φ. 38^α). Λόγος τοῦ **Πλουτάρχου** Περὶ πολυπραγμοσύνης, 1816. Νοεμβρίου 8: Κυθωνίας».

6 (φ. 47^β). **Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ τοῦ ἀκούειν. **Πλουτάρχος**».

Ἐν τέλει 1817: Φεβρουαρίου: 23. Τέλος τοῦ περὶ τοῦ ἀκούειν λόγου τῷ

δὲ θεῶ ἢ δόξα αἰώνιος ἡμῖν» ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Ἰωσήφ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχασθαι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον τοῦ ἐλεῆσαι με.

7 (φ. 62^α). «Θεμιστίου τοῦ φιλοσόφου Λόγος περὶ φιλίας».

8 (φ. 73^α). «Λεβανίου Β' πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ὀδυσσεύς: πρεσβευτικός».

Ἐν τῇ ἀνω φ. 1817: Φεβρουαρίου 23: εἰς τὴν σχολὴν τῶν Κυδονιῶν διὰ Ἰωσήφ Ἱερομονάχου.

9 (φ. 81^α). «Στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλου κυρίου κ. Βενιαμὴν τοῦ Λεσβίου».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1-8 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Μετὰ τοῦ ναστοῦ χάρτου τῆς σταχώσεως ἐν ἀρχῇ συγκεκολλημένη ἐπιστολὴ φέρουσα χρονολογίαν 1821: ἀπριλίου 6 καὶ ὑπογραφήν Ἰωσήφ πρ: Ζρ, ἀπεθυσμένη δὲ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐν φ. 1^α, «Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ μοι λίαν ἀγάπητῷ Κυρίῳ κ. Μιχαὴλ Εὐμορφόπουλῳ τῷ Χίῳ» εὐχετικῶς εἰς τὴν Σμύρνην». Πρόκειται ἐν αὐτῇ περὶ ἀποστολῆς τόμων τοῦ Ἀποστόλου καὶ Κήπου Χαρίτων. Ἐν φ. 1β «Πίναξ τῆς προύτης βιβλίου» καὶ τὰς ἑξῆς Ἐγγραφή διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωσήφ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχασθε ὑπὲρ αὐτοῦ ἵνα ἐλεήσει αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως 1826 Ἰουλείου: 3: κύτα ἐπάνω εἰς τὸν πύργον. Ἐν φ. 101^α ἐπιστολὴ πρὸς «Τὴν περιπόθητόν μοι Πανοσιότητα ἡμῶν» γεγραμμένη φωξ^ω Μιχου ἀφ Κωνσταντινουπόλεως, φέρουσα ὑπογραφήν χαρτοφύλαξ Μακάριος Ἰβηρίτης καὶ ἀνκφερομένη εἰς τὴν ἀποστολὴν δύο συγχωρητικῶν γραμμάτων. Ὅπισθεν δ' αὐτῆς ἐν φ. 101β καὶ 102^α «Κατάλογος τῆς παλαιᾶς Γραφῆς κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα».

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου περιδεδημημένου διὰ φύλλου παλαιῦ ἐντόπου ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου καὶ διὰ λινού.

36.

Χαρτ. 0,142 × 0,95. Αἰῶνος XVI (φ. 178).

Ἑρμηνεῖα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης.

Κείμενον διάφορον τοῦ ἀποδιδόμενου εἰς Διονύσιον τὸν ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγρῶφων, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ φ. 7^α. Σύγκαιται ἐκ μερῶν γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν καὶ ἀνεξερτῆτων ἀλλήλων. Ἐν φ. 172^α-174^α ἀκέφαλα Ἐπιγράμματα εἰς ἀγίας εἰκόνας.

Ἐν φ. 176β. Κάγω δὲ ὁ Αὐξέντιος τὸ παρὸν θεωρήσας,
εὖρον ἐν αὐτῷ πάμπολλα καὶ χρειώδη,
τῶν εἰκόνων ἕνεκα ζωγραφιδίων.

Τὸ παράφυλλον 1^α ὅλως ἀμυδρόν. Τὰ φ. 1β-2, 6β, 174β-176^α, 177^α ἀγραφα. Ἐν τοῖς φ. 2β, 177β, 178^α δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 3^α «Περὶ ὅταν θέλεις να

σκιάσις ἅγιον». Ἐν φ. 1^α «Ἐσχὴ εἰς ἄγία εἰκόνα θταν ἀρχεται ὁ ζωγράφος κα σκιάσις λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην». Ἐν φ. 1^β-1^α ἐν μέσῳ εἰχῶν καὶ συνταγῆς χρυσώσεως αἱ μονοκονδυλῖαι Στεργιανοῦ (1) καὶ... ἱερῶν... καὶ τὰ εἰς τὴν ἐπιγράμματα καταλογάδην γεγραμμένα.

α') Κἂν οὐρανούς ἀνθρώπε καὶ γῆφι φθίσσης
κἂν γῆς μετρίσης καὶ θαλάσσης τὸ βάθος
κἂν τῆς ἐλάφου ὑπερασθῆς τὸν δρόμον,
πλάκην τάφου τρίτηχον οὐχ ὑπερδραμῆς.

β') Στιχὶ εἰς τὴν κοίμισιν τῆς Θεοτόκου*

Ἔχων σε τῆμβος κἂν δοκῆ κεκρυμμένον,
λέληθε· οὐρανός γάρ ὄντως νην ἔφρει (γρ. φέρει),
τὸν ὡς ἀληθῶς ἥλιον φασεφόρον
οὐ γὰρ κάτω σε σὶν εκροῖς ὥραν μίαν.
ἀφῆκεν ἡ πρόνοια Κοσμοῦ παμμάκαρ.,
ἀλλ' οὐρανός φέρει σε σὶν τοῖς ἀγγέλοις.

γ') Εἰς τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Φωτὸς τοῦ πρώτου καὶ ἀμηγάνου κάλους
στρατάρχης εἰμὴ τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου
καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγός πᾶσι πέλω
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁδηγός τε καὶ φύλαξ
καὶ τοὺς ἐνταῦθα εἰσιόντας ἐν φόβῳ
φρουρῶ, πρὸςμαχῶ καὶ τὸν κτίστην πρεσβέβω
τοὺς δὲ καρδίας ἑυκαρῆς νόθους ἔχων
πικρῶς ἐκτέμνω ἐν τῇ ρομφαίῃ τῆδε.

Ἰστάχουσι διὰ τύρασις.

37.

Περγ. 0,17 X 0,114. Αἰῶνος XI (φ. 148).

Ἐτραευαγγέλου μέρος.

α' (φ. 1^α). «Ἐθαγγέλιον κατὰ Λουκῆν». Μένει κολοβόν ἐν ταῖς λέξεσιν ἐξελθῶν εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι· εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ (Λουκῆ 18,5).—
β' (φ. 95^β). «Προσίμιον... τοῦ κατὰ Ἰωάννην θεοῦ εὐαγγελίου». Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.—γ' (φ. 95^β). «Προσίμιον τοῦ κατὰ

* Ἐπιγραφή δι' ἄλλης χειρὸς οὐκ ὀρθῶς ἔχουσα.

Ἰωάννην Θεοῦ εὐαγγελίου». Ἄρχ. Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἀσθενεῖα, ἐλειοῦται. Τίτλ. (κολ.). ἐκείνων καταγενομένων περὶ τὸ σωματικόν τοῦ Χριστοῦ, μηδὲν δὲ . . . — (φ. 96^α). «Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην».

Τὸ φ. 1^α διασώζεται ἀμυδρότατα.

Κώδιξ ἀστέχιστος.

38.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 78).

Εὐχολόγιον.

Παρέχει κυρίως εὐχὰς ἐξομολογήσεως καὶ συγχωρήσεως. Ἐν φ. 14^β κ. ε. «Κανὼν χειρισμοῦ: εἰς τὴν υπεραγυα Θεοτόκου παιημὰ του ἡύσεθεστατοῦ βασηλαως Θεοδοροῦ τοῦ Λαδκαρη». Ἐν φ. 44^β «Εἰς τὸ ἀπόδεικνον». Ἐν φ. 54^β «Εὐχὴ εἰτοι ἐξορκισμαί: τοῦ μεγάλου Βασιλείου: προς: τοῦς πσχωτας ὑπὸ πνευματων ἀκαθαρτων καὶ πρὸς ἐκαστην ἀσθένηαν».

Κώδιξ σφλερωτάτα γεγραμμένος.

Στάχσις διὰ περγαμηνῆς.

39.

Χαρτ. 0,17 X 0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 166).

Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Ῥητορικῆ λευχεμοναῦσα.

Προτάσσεται ἀφιέρωσις «Τῷ πανκρωτάτῳ, καὶ λογιστάτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσης, κυρίῳ Παρθενίῳ ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Θεταλλίας, καὶ πόσης Ἑλλάδος» γεγραμμένη «Κατὰ τὸ ἀφθόν: ἔτος τὸ σωτήριον Φεβρουαρίου ς^η:»

Ἐπιταί ἐν φ. 164^α «Ἐρωγήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν στοιχείων», ἐν δὲ φ. 166^β μετὰ τὸ ἀγγραφον φ. 166^α «Τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ».

Ἐν τοῖς περὶ φύλλοις τοῖς συγκεκολλημένοις τῷ σταχῶσι ἀνάξιαι λόγου ἐρμηνεῖαι λέξεων καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι:

Κλυτοτέχνη πάντων λυκαβάντων τ' ὄβριμε κράντορ
ἀντήσει Μαρίας σάσσον ὑμέας ἀκυμάντους,
σκηπτροφόρους πόλιας βασιλῆας τ' εὐρυαγείας,
εὐλογίαν πόρε τῷ τένιουσίῳ ἄμβροτε κύκλω.

Στάχσις βυροῖνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

40.

Χαρτ. 0,287 X 0,217. Αἰῶνος XVIII (φ. 110).

Ἐπιγράμματα τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωάννου τοῦ Μεγάλου, μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων» καὶ διὰ νεωτέρας γραφῆς πρόσθετα «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου».

Περιέχει πολλὰς διαφοράς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως Βόννης. Ἐνιαχοῦ σχόλια ἐν τῇ ᾗ καὶ ἀντιστοιχίαι χρονολογιῶν εἰς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς.

Ἐν τῇ ᾗ τοῦ φ. 2^α χειρὶ νεωτέρη. Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀμβροσίου Ἱερομονάχου Γαβαλλᾶ καὶ κειωτέρω. Τὸ παρὸν δῶρον μὲ ἔδωκε ἡ Α Μ ἦτον δὲ πλάσμενο μάλιστα τοῦ λοιποῦ καὶ φύλλα μερικά.

Στάχως διὰ νεστοῦ χαρτου.

41.

Χαρτ. 0,23 X 0,137. Αἰῶνος XV (φ. 258).

1 (φ. 3^α). Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα Ὁμιλία.

Προτάσσεται ἐν φ. 1^α-2^β πίναξ τῶν ὁμιλιῶν, ἐν ᾗ α' Περὶ πίστεως, β' Περὶ ἐλπίδος. . . , ρλ' Περὶ υἰοθεσίας, ρλκ' Περὶ τῆς βασιλείας οὐρανῶν. Ἡ β' ὁμιλία ἐν φ. 5^β μόνον ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων οὐκ ἔφθειρε τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ τὴν οὐράνιον ὥρα τί λέγει, ἔπειτα δὲ τὸ τέλος τοῦ φύλλου μένει ἀγραφον ὡς καὶ τὰ φ. 6 καὶ 7, συνεχίζεται δὲ ἡ ὁμιλία ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 8^α διὰ τῶν λέξεων ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· ὁ δὲ ἀγαθὸς κύριος, θέλων ἡμᾶς μετριοφρονεῖν, φησί.

Ἐν τάλαι· Τέλος εἴληψε· τοῦ παρόντος πανδέκτην, τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ποιήμα Ἀντιόχου μοναχοῦ· τοῦ ἀββᾶ Σάββα· πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀσιαλίνης· πόλεως Ἀγκύρας Γαλατίας.

2 (φ. 240^α). «Λόγος» περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ πρῶτον καὶ ἀναγκαιότατον εἶναι εἰς τὸν Χριστιανὸν γνωρίσαι τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ· καὶ πῶς θέλει σωθῆναι.

Ἐν φ. 258^β μεταξύ δοκιμίων κονδυλίου Τὸ παρὸν ρηβλίον ὑπάρχει τῆς Παναγίας τῆς Κυμησεως.

Στάχως διὰ ξυλλίων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης διαβεβρωμένης.

(Ἐπειτα συνέχεια)